

[Elisabeth Arnold]

Vi vil også være interesseret i at kigge på visse dele af erhvervslivet, som bruger energi til simpel rumopvarmning og andre ting, som de også skal have et incitament til at spare på.

Vi ser også frem til, at EF vil tage energiafgifterne op med henblik på forbedring af miljøforholdene med henblik på nedbringelse af CO₂-udslippet og med henblik på energibesparelser. Vi forudser, at der efterhånden vil ske en omlægning til miljøafgifter, hvor afgifterne vil blive pålagt de energiformer, der giver den største forurening på emissionsiden.

Kort sagt, Det Radikale Venstre forudser, at energiafgifterne som instrument i energi- og miljøpolitikken vil blive bevaret og udbygget i fremtiden, både nationalt og globalt.

Jeg vil også henvise til de seneste udmeldinger fra miljøkonferencen i Genève: 2 graders temperaturstigning vil udløse miljøkollaps.

Den anden del af forespørgslen går på, om man vil bruge energiafgifterne som middel til at stabilisere forbrugerpriserne på energiområdet, og det er jo en ganske anden snak. Stabilitet er åbenbart kodeordet. Ja, hr. Duetoft gik endda så vidt, at han brugte ordet tryghed: man skulle have tryghed for, at energiafgifterne var uændrede ud i en eller anden fjern fremtid.

Det er selvfølgelig godt for den enkelte privatøkonomi, at der er stabilitet på en væsentlig del af ens husholdningsbudget, nemlig hvad angår opvarmning og transport. Stabilitet er også udmærket for landet, hvis vi ved, at vi kan regne med en nogenlunde fast udgift for borgerne på dette område, og at vi ikke vil blive mødt med store, voldsomme krav om kompensationer. Og stabilitet på højt niveau vil være godt for landet, hvis vi skal have etableret energibesparelser. Det vil være til gavn for miljøet; den sammenhæng er alle efterhånden klar over.

De forskelle, der skal være i energiafgifterne, skal selvfølgelig animere til brug af renere energikilder. Det er jo også et sigte, som jeg har fornemmelsen af at en stor del af Folketingets medlemmer er enige i. Så langt så godt. Men det er jo et prisfølsomt område. 20 gange efter Iraks invasion af Kuwait har der været ændringer i benzinprisen herhjemme. Lynhurtig reaktion, ikke blot på faktiske forhold, men også på rygter, varsler og forventninger eller bange anelser. Men altså ikke prisudsving, som har været ændret eller foranlediget af dette Folketings indgriben.

Dertil kommer så ting, der har været nævnt flere gange før i dag, nemlig benzinselskabernes prispolitik og deres markedsføringspolitik. Vi er meget tilfredse med, at Konkurrencerådet nu kigger nærmere på, hvordan prisdannelsen egentlig sker i benzinselskaberne, og vi er overbevist om, at der vil komme interessante ting frem af den undersøgelse.

En sidste ting, som også har indflydelse på prisforholdene, som de kommer til at foregå for den enkelte dansker, er dollarkursen; den har vi heller ikke megen indflydelse på i Danmark. Så der er utrolig mange ting, som giver indflydelse på prisudviklingen, og alligevel har prisudsvingene i Danmark været ganske moderate.

Det er bevist af de tal, som skatteministeren har lagt frem. Når man tænker på, hvor store udsving der har været på råolieprisen, så har prisudsvingene for den almindelige dansker været forholdsvis beskedne.

Vores hidtidige energipolitik har hjulpet med til, at virkningerne af Golfkrisen på landets økonomi har været temmelig reducerede. En modsætning kan f.eks. være USA, hvor den almindelige forbruger i USA har et literforbrug af benzin pr. person, som er fuldstændig eksorbitant. Man regner det for en menneskeret, at man har billig benzin til rådighed til hvert eneste medlem i familien over 16 år, som kan køre bil. Dér betyder det utrolig meget, at der er prisudsving i Den Persiske Golf, og dér har man problemer. Man kan i disse dage i amerikansk fjernsyn opleve energiministre og skatteministre i USA sige: Se til Europa! Se, hvor fornuftige de har været i Europa. De har indrettet deres energipolitik sådan, at de ikke er så sårbare mere over for svingninger på råolieprisen i Den Persiske Golf. Så jeg tror, vi skal tørre sveden lidt af panden og sige: Det ser ud til, at vi rider stormen af denne gang.

Det Radikale Venstre ønsker ikke den gamle prisreguleringsaftale genindført. For det første var der altså ikke flertal for den; der er ikke mandatlertal bag den – det er i sig selv, synes jeg, et vægtigt argument. Men vi skal ikke foregøgle befolkningen, at vi kan garantere den mod prischock. Hvis der sker en katastrofe i Mellemøsten og prisen på verdensmarkedet stiger med en faktor 5, 10 eller sådan noget – det kunne man måske forestille sig i sin vildeste fantasi – så kan vi da ikke garantere den danske forbruger, at vedkommende ikke skal mærke